

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У МЕДИЦИНІ

Сміян О.І., Горбась В.А., Січненко П.І., Бинда Т.П.

Сумський державний університет

Ключові слова: дистанційне навчання, викладач, студенти.

Дистанційне навчання (ДН) студентів медичного інституту – не тільки важлива складова навчального процесу, але й набуття вмінь до самостійності. Це також дає змогу оволодіти додатковою професійною інформацією, вміння працювати з літературою, розв'язування практичних, тестових завдань. Це розширює світогляд майбутнього лікаря, формує клінічне самостійне мислення, необхідні для подальшого удосконалення знань. Саме в процесі ДН найефективніше реалізується одне з головних завдань вищої школи – навчити студентів самостійно вчитися, адже освіта – це перш за все підготовка до постійного навчання протягом всього життя, а тим більше медицина, де завжди необхідно вдосконалювати свої знання з фармакотерапії, сучасних підходів до діагностики та лікування певної патології.

Метою роботи було планування й організації ДН студентів-медиків для постійного керування викладачем процесу самоосвіти, а також оцінювання результатів дистанційної роботи на практичному занятті.

Необхідною умовою організації ДН є забезпечення високої мотивації навчання, зацікавленості студентів у засвоєнні матеріалу. Тому при складанні тематичного плану ДН викладач повинен враховувати специфіку медичного інституту. Теми необхідно планувати так, щоб вони були професійно орієнтовані на клінічне мислення, дифдіагностику патології з урахуванням особливостей пацієнта, а також були цікавими. У цьому процесі важливо постійно підтримувати мотивацію до навчання та його вдосконалення. Викладач повинен розподілити об'єм роботи згідно навчального плану, вказати строки виконання, терміни і форми перевірки результатів.

Отже, планування і організація ДН дає можливість виробити у студентів відповідальність до роботи, самостійність, вміння самостійно мислити, діагностувати, приймати рішення, що є вкрай необхідне для майбутньої професії.

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ МЕТОДІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ У ПРАКТИЦІ ПІДГОТОВКИ НА КАФЕДРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ СПЕЦІАЛІСТА ПЕДІАТРА

Сміян О.І., Романюк О.К., Мозгова Ю.А.

Сумський державний університет

Ключові слова: лікар-інтерн, самостійна робота, контроль, дистанційне навчання.

Одна з важливих цілей викладача післядипломної освіти – формування взаємовідносин між викладачем та лікарями-інтернами на високому професійному рівні. Важливо стати не тільки консультантом, колегою, але й віднайти варіанти самоосвіти, що здатні суттєво підвищити самооцінку молодих лікарів.

До функцій самостійної роботи належать: розвиваюча, інформаційно-навчальна, орієнтаційна і стимулююча, виховна, дослідна. Корисною самостійна робота може бути лише тоді, коли лікарі-педіатри активні у різних аспектах: організації своєї підготовки, пошуку необхідної інформації, участі у науково-дослідній роботі, в конкурсах, конференціях. Роль викладача полягає в правильному орієнтуванні, консультуванні та стимулюванні їх прагнення до самовдосконалення. До методів контролю самостійної роботи інтернів, які використовуються на кафедрі післядипломної освіти, слід виділити такі:

- аналіз джерел інформації, що використовуються інтерном в процесі навчання з використанням інтернет - ресурсу;
- перевірка результатів навчання (тестування, контрольні роботи) on-line;
- перевірка матеріалів, які лікар-інтерн надає в on-line режимі (бесіди, виступи, аналіз історій хвороб, схем лікування тощо).

Таким чином, підготовка випускників до самостійної діяльності, може буди досягнуто шляхом правильної організації роботи інтернів-педіатрів, яка не тільки допомагає активізувати пізнавальну діяльність та сприяє самоосвіті, але й забезпечує повноцінне засвоєння програмного матеріалу.

УДК: 37.02:378.046-021.68:615.1

ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІСЛЯДИПЛОМНОГО ФАРМАЦЕВТИЧНОГО НАВЧАННЯ

Смойловська Г.П., Хортецька Т.В., Мазулін О.В.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: педагогічні підходи, післядипломна фармацевтична освіта.

Останнім часом все частіше некомпетентність практичних працівників призводить до появи професійних і соціальних проблем. Тому дуже важливо створити освітню післядипломну систему, яка зможе забезпечити знаннями, вміннями, навичками і якостями, які б відповідали сучасним умовам.

Теоретичні аспекти покращення якості фармацевтичної освіти активно розвивається, але недостатньо розроблені питання розкриття особистісних і професійних потенцій курсантів в ході навчання на курсах професійної підготовки. З іншого боку, педагогічні основи навчання дорослої людини, що є сформованим спеціалістом, викликає окремі труднощі. Тому однією з актуальних проблем є виявлення шляхів удосконалення підвищення кваліфікації працівників практичної фармації та особисто-орієнтована взаємодія суб'єктів навчальної діяльності.